

ארווין שימרון:

הסבה נוקצועית

לאור הזרקורים

למרות שעבר כבר חודש מאז פירסום דו"ח ועדת שימרון, עדיין לא הצליח עורך-דין ארווין שימרון, שעמד בראש הוועדה שמונתה לחקור את הפשיעה בישראל, לחזור לגמרי לעיסוקיו

הרגילים. לרגע הוא כמעט התפתה לקחת לעצמו חופשה, אבל הניירת שהצטברה על שולחנו לא איפשרה לו את הלכסוס הזה. מלבד זאת, הוא מוצף במה שהוא מכנה "ספיחי הוועדה": בקשות להרצות באוניברסיטות, בלישכות-מיסחר, בצבא, ובמקומות אחרים. "אני עובר עכשיו הסבה מיקצועית לתפקיד מרצה", מחייך שימרון, "הביקוש גדול, ואין לי ברירה אלא להיות סלקטיבי".

כשיש לו זמן פנוי, מעדיף ארווין שימרון לבלות אותו בקריאה — היסטוריה, ביוגרפיות וספרות קלה — ובספורט, הכולל שחייה, טניס ותרגילי התעמלות. "די משעמם להתעמל לבד", הוא אומר, "אבל אני מודע שזה בריא לגוף".

תחביב נוסף: שחמט, כשהפארטנרים הקבועים הם חבר-כנסת שמואל טולידאנו, מנכ"ל חברת החזיות "טריומף" דויד שטרן, או הבן דויד (26), שהולך בדרכי האב ויקבל תואר עורך-דין בעוד חצי שנה.

דויד נשוי ואב לילד בן שנה. אחותו הבכורה, שלומית, היא בעלת בוטיק לבגדי-ילדים, נשואה לעורך-דין מולכו, שותף-למישרד של שימרון.

דירתם המרווחת של השימרונים מצטיינת באוספים שונים, המוצגים על הקירות ועל המדפים: כלי פורצלן, כפות-עץ, כפיות מכל העולם, נעליים מיניאטוריות ועוד. על האגף הזה אחראית רחל שימרון, שהיא בעלת תואר אקדמאי באמנות ובארכיאולוגיה. לפני שנים היא עבדה כמזכירה במישרד של

האוסף של שימרון: נעליים מיניאטוריות

מפולין ולעלות לישראל, אולם, "נתקע" ברומניה. הוא כתב לרחל, אותה הכיר מתקופת לימודיהם המשותפת ברומא, וביקש ממנה לעזור לו. רחל, שהיתה מיודדת עם גאולה, בתו של דויד בן-גוריון, הפעילה את הקשר הזה, ובאה לבית מישפחת שימרון (אז: שויביץ) לדווח על הצלחת הפעולה. היא הצליחה גם למשוך את תשומת-ליבו של ארווין בן ה-19, אז שוטר במיטרת המנדט, וכעבור חמש שנים הם נישאו.

האיש שהקדיש חמישה חודשים מזמנו היקר, בהתנדבות, לחקירת הפשע בארץ, יכול להיזכר רק בשני אירועים בחייו בהם היה קשור, איכשהו, בפשע. לפני שנים אחדות הוא מצא על סף-ביתו, בוקר אחד, את הארנק של רחל, כשתוכנו מפורז על הארץ. הסתבר שמישהו הבחין בארנק בשעות הלילה, בגלל האור שהפיצה נורת האקוואריום בסלון, ו"דג" אותו דרך סורגי החלון בעזרת מוט ברזל. הגנב הסתלק עם כמה עשרות לירות במזומן ושרשרת פנינים.

לפני חמש שנים טיפס מישהו ופרץ את חלון מישרדו. השלל: קופת-ברזל עם כמה מאות לירות. חתנו של שימרון נזכר שיום קודם לכן הוא ראה טיפוס חשוד מסתובב באיזור. המיטטרה הצליחה לתפוס את הפורץ על סמך תיאורו של החתן. עורך-דין ארווין שימרון היה אז מרוצה מאד מהישגיה של מיטטרת ישראל.

בעלה, ואף השתעשעה זמרמה ברעיון ללמוד מישפטים בעצמה.

בני-הזוג שימרון הכירו זה את זה באמצעות ברך-דוד של ארווין, שרצה לברוח

הקרב שלא נגמר: שימרון (משמאל) משחק שחמט עם שטרן

נאה מקיים", מהווה ביתה באפקה דוגמה טובה לנושא זה. הדירה המרווחת שלה ושל בעלה, האדריכל נחום שני, הגן הביתי, אותו היא מטפחת מזה שנים אחדות, כולל צמחי שרך, פוטוס, אזליה פורחת, פיקוס בנימינה, יקינתון, ביגוניה, עשרות מטרים מפותלים של קיסוס ועוד כמה, ששמן לא ידוע גם לה. יש לה לכרמלה שני מה שנקרא בלעז טובלת כולה בירק,

"אצבעות ירוקות", כלומר: רגש בכל הקשור לטיפול בצמחים. "חברות שואלות אותי לפעמים למה אצלן צמחים דומים לשלי לא מתפתחים היטב", היא מספרת, "צריך לטפל ברגש. יש אנשים שנעזרים במכשיר המודד את כמות הלחות באדמה, כדי לדעת מתי זכמה להשקות. לי אין צורך במכשיר." תיקרת חדר-הכניסה עשויה פיברגלאס ומעליה תריס. בקיץ פותחים את הגג והאור מסתנן מבין החרכים. סמוך לתיקרה — קורות-עץ ובהן תעלות שתילה עם אדמה. כדי להשקות צריך לטפס למעלה עם סולם. "שיטה נוחה יותר, כדי למנוע מריבות עם הבעל מי משקה", לדבריה, היא השקאה בעזרת טפטפת המכוונת מלמטה. כאשר האדריכלית הצברית, ילידת המושבה כרכור, רוצה לשכנע את הלוחות שלה לכלול בתיכנון הדירה או המוסד צימחיה פנימית, היא לא צריכה לטרוח ולדבר הרבה, אלא פשוט להזמין אותם לדירתה.

"אין מספיק פתיחות בארץ לגידול צמחים בתוך הבית", טוענת האדריכלית כרמלה שני, "בכל מקום חדש שאני מתכננת, פרטי או ציבורי, אני משתדלת להכניס צימחיה, אבל זה עולה לי בדמים." בהתאם לפיתגוס הידוע, "נאה דורש

הידיים הירוקות

של כרמלה שני

האדריכלית בוגן: צריך רגש לצמחים

הגן של כרמלה